

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาค้นคว้าเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี” เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Research Method) โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อวิเคราะห์นโยบายการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน แหล่งท่องเที่ยวของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าอยู่ในเขตการดำเนินงานของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน แหล่งท่องเที่ยว และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี เพื่อให้ได้ผลของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

4.1 ผลการศึกษา: ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

โดยประเด็นในการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้ถามถึงนโยบายของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ซึ่งเป็นพื้นที่ในการเก็บข้อมูลวิจัย และเป็นพื้นที่ป่าอยู่ในพื้นที่การดำเนินงานของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ในประเด็นนโยบายการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนด้านภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริการนักท่องเที่ยว ด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว ด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งผลการสัมภาษณ์มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ได้ให้ข้อมูลในภาพรวมว่า “... นโยบายการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนของแหล่งท่องเที่ยวที่นี่ คือ เราพยายามผลักดันให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ด้าน และในทุกมิติ เนื่องจากการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ และช่วยพัฒนาสังคมจังหวัดจันทบุรี จะเห็นได้ว่าเราเพิ่งเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชมลานหินสีชมพูเมื่อ 2-3 ปี มาแล้ว เราทำจุดชมวิว และทำเส้นทางเดินทำให้นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจเมื่อเข้ามาเที่ยวที่นี่ ได้เรียนรู้การอนุรักษ์ธรรมชาติ ได้สัมผัสธรรมชาติที่แท้จริงอย่างมีความสุข แต่เนื่องด้วยภาระหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานไม่ได้ทำเรื่องการท่องเที่ยวโดยตรง ดังนั้น จึงยังคงจำเป็นที่จะต้องทำงานรับผิดชอบในหน้าที่หลักตามพันธกิจของกรมอุทยาน

แห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชก่อนเป็นสำคัญ ซึ่งมีภารกิจในการอนุรักษ์ ส่งเสริม และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช โดยควบคุมป้องกันพื้นที่ป่าอนุรักษ์เดิมที่มีอยู่ และพัฒนาพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้กลับมาสมบูรณ์ ส่วนเรื่องการท่องเที่ยวนั้นก็ถือเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ทางหน่วยงานให้ความสนใจ ซึ่งอยากให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกของคนในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรายินดีที่จะพัฒนาศักยภาพที่นี่ให้เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี...”

2. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวว่า “... เราเพิ่งเริ่มที่จะผลักดันให้ที่นี่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อ 2-3 ปี มานี้เอง มีรายการโทรทัศน์หลายรายการได้ขอเข้ามาถ่ายทำเพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ในจังหวัดจันทบุรี โดยส่วนตัวคิดว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญมากในฐานะที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ภาพที่สื่อออกไปทางจอโทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งสื่อออนไลน์ต่างๆ มีพลังมาก ผมอ่านที่เขาไปรีวิวกัน ผมยังอยากมาเที่ยวที่นี่เลย ส่วนรายการโทรทัศน์ก็ทำให้เห็นภาพเคลื่อนไหว และเสียงประกอบ ทำให้กระตุ้นให้อยากมาเที่ยวที่นี่เพิ่มขึ้น ในปีนี้มีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมหินสีชมพู และมาเดินชมธรรมชาติมากขึ้น ในอนาคตอยากให้ที่นี่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในวงกว้างมากขึ้น อาจจะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ไม่ถึงขั้นนักท่องเที่ยวล้น เนื่องจากพื้นที่ที่นักท่องเที่ยวมาทำกิจกรรมได้ค่อนข้างจำกัด และอีกอย่างหนึ่งคือ หน้าที่หลักของเราไม่ใช่เรื่องการท่องเที่ยวโดยตรง ดังนั้น เราพยายามรักษาสมดุลระหว่างหน้าที่หลัก และกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เกิดความเหมาะสมน่าจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงาน และสังคมในวงกว้าง...”

3. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านการบริการนักท่องเที่ยวว่า “... ในส่วนของการบริการนั้น ในช่วงต้นนี้ เราคงยังไม่มีบริการนักท่องเที่ยวอะไรมากมายนัก เราบริการและอำนวยความสะดวกในสิ่งที่จำเป็นจริงๆ ก่อน เช่น ห้องน้ำ ไฟฟ้า ประปา สถานที่จอดรถ จุดกางเต็นท์ บ้านพักให้เช่า เป็นต้น คือ จะเอาให้สะดวกสบายเหมือนแหล่งท่องเที่ยวอื่นนั้นคงไม่ได้ เนื่องจากเราเป็นหน่วยงานราชการ และเป็นหน่วยงานที่อยู่กับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในเรื่องงบประมาณในการพัฒนาการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองแก่นักท่องเที่ยวให้ถูกใจทุกคนแบบแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ คงไม่ได้ทั้งหมด แต่เราก็จะพยายามทำ และพัฒนาให้ดีที่สุด แต่นักท่องเที่ยวที่มาก็ที่นี่ก็ไม่ได้มาเรียกร้องว่าจะต้องมีพื้นที่ติดแอร์ให้นั่งเย็นสบาย หรือต้องมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้เล่น ส่วนใหญ่มาเดินเล่น ชมวิว ชมหินสีชมพูที่แปลกตาหาที่ไหนไม่ได้ มาถ่ายภาพ แล้วก็เดินทางกลับไป มีบ้างที่อยากให้เราปรับปรุงเรื่องความสะดวกของห้องน้ำ และจำนวนของห้องน้ำ ซึ่งตอนนี้กำลังดำเนินการอยู่ สำหรับในอนาคตก็จะพยายามพัฒนาให้มีการบริการที่ดีขึ้น อาจจะต้องประสานกับชุมชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาช่วยกันคิดรูปแบบการบริการให้มันดีขึ้น...”

4. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวว่า “...ที่นี่มีความเป็นเอกลักษณ์ และมีความสมบูรณ์ของธรรมชาติ มีจุดเด่นคือมีวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม ถ้าคุณขึ้นไปจุดชมวิว คุณจะเห็นภาพเลยว่ามันสวยจริงๆ เดินต่อไปอีกหน่อยก็จะเป็นลานหินสีชมพู ซึ่งเป็นลานหินที่มีลักษณะพิเศษ อันนี้น่าจะเป็นจุดขายด้านกายภาพของเรา นอกจากนั้นเราตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก นักท่องเที่ยวขับรถขึ้นเขามาคนเดียว มาถึงก็มาจอดรถ เดินขึ้นเขา

ตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ก็จะเจอกับความสวยงามของสิ่งแวดล้อม คือนักท่องเที่ยวไม่ต้องยุ่งยากอะไรเลย จอดรถ เดิน เทียวเสร็จ ก็ขับรถกลับ สะดวกสบาย ถ้ามองในการพัฒนาทางด้านกายภาพในอนาคต นโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาทางด้านกายภาพก็คงเป็นเรื่องของการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดความยั่งยืน จะได้เอาไว้ให้คนรุ่นหลังมาเที่ยวดูบ้าง คุณลองดูที่อินชี่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติบางที่เริ่มเสื่อมโทรมละ โดยเฉพาะเกาะต่างๆ แบบนี้ไม่แน่ เราจะพยายามให้คงความเป็นสมบูรณ์ของระบบนิเวศมากที่สุด ดูแลรักษาความสะอาดในพื้นที่ และชายหาด และก็จะพยายามปลูกฝังให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวที่นี้รัก และหวงแหนธรรมชาติ ป่าไม้ และสัตว์ป่า พวกเขาจะได้ไปบอกต่อกันในวงกว้างต่อไป...”

5. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวว่า “...สภาพป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมที่นี่มีความอุดมสมบูรณ์ อีกทั้งยังมีความโดดเด่น ผมว่านักท่องเที่ยวที่มาที่นี่จะได้ทั้งความสุขทางกาย และความสุขทางใจ ผมว่ามันเป็นคุณค่าที่เกิดขึ้นจากที่นี้นะ คุณมาท่องเที่ยวที่นี่เพื่อพักผ่อนจากความเหนื่อยล้าจากการทำงาน มาเดินออกกำลังกายในเส้นทางศึกษาธรรมชาตินิดหน่อย มาชมวิวทะเลและท้องฟ้า มาสูดอากาศบริสุทธิ์ที่ไม่มีในเมือง มาเห็นความแปลกตาของหินสีชมพู ผมว่าคุณได้กำไรมาหลายนะ สำหรับนโยบายการพัฒนาด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวนี้ก็จะทำควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพทางด้านกายภาพ คือ อนุรักษ์ให้คงสภาพเดิมให้มากที่สุด และพัฒนาให้เกิดความเจริญในบางประเด็นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม และนักท่องเที่ยว แต่ก็ต้องจำกัดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวด้วย ผมไม่อยากให้ที่นี้เป็นเหมือนที่อื่นที่กำลังพังเพราะนักท่องเที่ยว...”

6. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ได้กล่าวถึงนโยบายการพัฒนาศักยภาพด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวว่า “...ประเด็นด้านความปลอดภัยเราใส่ใจนักท่องเที่ยวอยู่แล้ว เนื่องจากพื้นที่นี้เป็นป่า อาจมีสัตว์มีพิษ หรือสัตว์ดุร้าย ดังนั้นเราก็มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัยตลอดเวลา ในบางครั้งนักท่องเที่ยวก็อยากรู้อยากเห็น เช่น กลุ่มวัยรุ่นที่มาเที่ยวแล้วขึ้นไปจุดชมวิว มันจะเป็นพื้นที่ค่อนข้างลาดชัน อาจเกิดอันตรายได้หากไม่ระมัดระวัง ก็จะพยายามไปถ่ายรูปให้ได้มุมแปลกๆ ไม่เหมือนคนอื่น ซึ่งมันเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายได้ ดังนั้นเราก็จะแจ้งนักท่องเที่ยวก่อนเลยว่าต้องปฏิบัติตนอย่างไร และมีการจำทำป้ายเตือนตามจุดต่างๆ ที่อาจเกิดอันตรายได้ไว้แล้ว สำหรับนโยบายการพัฒนาด้านความปลอดภัยนี้ เราก็จะเพิ่มระดับให้เข้มข้นมากขึ้น หากมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาที่นี้มากขึ้นในอนาคต...”

4.2 ผลการศึกษา: ผลจากการประเมินศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าอยู่ในพื้นที่การดำเนินงานของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี โดยการวิจัยในส่วนนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี ใน

ฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี สำหรับงานวิจัยนี้ ประชากร คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 1,234,299 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560) โดยวิธีการสำรวจด้วยวิธี Accidental Sampling เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยการเลือกตัวอย่างในลักษณะการบังเอิญพบ โดยได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 400 คน หลังจากนั้นทำการตรวจแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด โดยนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถามทุกฉบับ พบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ครบถ้วนทุกฉบับ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

4.2.3 ผลจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และวัตถุประสงค์การท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.1 ค่าความถี่และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์		ความถี่	ร้อยละ
เพศ	ชาย	186	46.5
	หญิง	214	53.5
รวม		400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ค่าความถี่และร้อยละ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็นเพศหญิง จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และเพศชาย จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ค่าความถี่และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามช่วงอายุ

	ช่วงอายุ (ปี)	ความถี่	ร้อยละ
อายุ	ต่ำกว่า 20	67	16.75
	21-30	190	47.50
	31-40	98	24.50
	41-50	32	8.00
	51-60	10	2.50
	มากกว่า 60	3	0.75
	รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีจำนวนความถี่สูงสุดเท่ากับ 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50 โดยช่วงอายุระหว่าง 31-40, ต่ำกว่า 20, 41-50, 51-60 และ มากกว่า 60 ปี มีความถี่เท่ากับ 98, 67, 32, 10 และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50, 16.75, 8.00, 2.50 และ 0.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าความถี่และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

	ลักษณะทางประชากรศาสตร์	ความถี่	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	84	21.00
	ปริญญาตรี	287	71.75
	สูงกว่าระดับปริญญาตรี	29	7.25
	รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวนความถี่สูงสุดเท่ากับ 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 โดยมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความถี่เท่ากับ 84 และ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และ 7.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าความถี่และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

	ลักษณะทางประชากรศาสตร์	ความถี่	ร้อยละ
อาชีพ	นักเรียน/นักศึกษา	73	18.25
	ค้าขาย / เจ้าของกิจการ	42	10.50
	เกษตรกร	4	1.00
	รับจ้างทั่วไป	21	5.25
	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	66	16.50
	พนักงานบริษัท / องค์กรเอกชน	194	48.50
	รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาชีพพนักงานบริษัท / องค์กรเอกชน มีจำนวนความถี่สูงสุด เท่ากับ 194 คิดเป็นร้อยละ 48.50 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา, ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ, ค้าขาย / เจ้าของกิจการ, รับจ้างทั่วไป และเกษตรกร มีจำนวนความถี่เท่ากับ 73, 66, 42, 21 และ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.25, 16.50, 10.50, 5.25 และ 1.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าความถี่และร้อยละของตัวอย่าง จำแนกตามวัตถุประสงค์การท่องเที่ยว

ลักษณะทางประชากรศาสตร์		ความถี่	ร้อยละ
วัตถุประสงค์	พักผ่อนหย่อนใจ	210	52.50
	ประชุม / สัมมนา	68	17.00
	ศึกษา / ดูงาน	122	30.50
รวม		400	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่า วัตถุประสงค์การท่องเที่ยว คือ พักผ่อนหย่อนใจ มีจำนวนความถี่สูงสุด เท่ากับ 210 คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมา คือ ศึกษา / ดูงาน และ ประชุม / สัมมนา มีจำนวนความถี่ เท่ากับ 122 และ 68 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และ 17.00 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4.6 ค่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนฯ

รายการประเมิน	จำนวน (N)	ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อันดับ (Rank)
1. ด้านภาพลักษณ์						
1.1 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ลานหินสีชมพู จุดชมวิว เส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ	400	1	5	3.84	0.762	2
1.2 คนในชุมชนยิ้มแย้มแจ่มใส และแสดงออกถึงความเป็นมิตร	400	1	5	3.05	0.768	4
1.3 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีสภาพอากาศเหมาะกับการท่องเที่ยว	400	1	5	3.48	1.219	3
1.4 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีทิวทัศน์ที่สวยงาม	400	1	5	4.63	0.824	1
1.5 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	400	1	5	2.34	0.725	5
เฉลี่ยรวม ด้านภาพลักษณ์	400	1	5	3.47	0.859	
2. ด้านการบริการนักท่องเที่ยว						
2.1 การเดินทางมายังเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีความสะดวกสบาย	400	1	5	3.37	0.780	4
2.2 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีการบริการอาหารและเครื่องดื่มอย่างเพียงพอ	400	1	5	2.11	0.581	5
2.3 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ	400	1	5	4.19	0.670	2
2.4 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีบริการพื้นที่กางเต็นท์	400	1	5	4.73	0.535	1
2.5 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีการบริการร้านค้าปลีกและ/หรือของที่ระลึก	400	1	5	1.28	0.487	6
2.6 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้งกระเบนมีการบริการให้เช่าห้องพัก	400	1	5	4.12	0.884	3

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	จำนวน (N)	ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน (S.D.)	อันดับ (Rank)
2.7 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะมีห้องน้ำ เก้าอี้และที่นั่งเพียงพอต่อการใช้งาน	400	1	5	1.07	0.255	7
เฉลี่ยรวมด้านการบริการนักท่องเที่ยว	400	1	5	2.98	0.598	
3. ด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว						
3.1 จุดชมวิวยามีความสวยงามเหมาะสมเป็น แหล่งท่องเที่ยว	400	1	5	4.79	0.497	2
3.2 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะมีกิจกรรม การท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น เดินป่าชม และศึกษาธรรมชาติ เดินชมลานหินสีชมพู นั่งชมทะเล	400	1	5	4.58	0.669	3
3.3 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะตั้งอยู่ห่าง จากตัวเมือง เหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยว	400	1	5	4.53	0.824	4
3.4 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะมีความ สะอาด ไร้มลพิษ	400	1	5	4.85	0.391	1
3.5 ท่านสามารถเดินทางจากเขตห้ามล่า สัตว์ป่าคุ้มครองกระบะไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว ใกล้เคียง หรือเดินทางกลับที่พักได้สะดวก	400	1	5	4.32	0.924	5
เฉลี่ยรวม ด้านกายภาพของ แหล่งท่องเที่ยว	400	1	5	4.61	0.661	
4. ด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว						
4.1 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะ และมีความโดดเด่น แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น	400	1	5	4.70	0.566	2
4.2 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะมี ธรรมชาติที่สมบูรณ์	400	1	5	4.76	0.540	1
4.3 ท่านได้ความรู้จากการท่องเที่ยวในเขต ห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะ	400	1	5	4.09	0.972	5
4.4 ป้ายบอกทาง และสิ่งปลูกสร้างมีความ กลมกลืนกับธรรมชาติ	400	1	5	4.64	0.600	3
4.5 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะมีกิจกรรม ทางการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	400	1	5	4.46	0.663	4
เฉลี่ยรวม ด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว	400	1	5	4.53	0.668	

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

รายการประเมิน	จำนวน (N)	ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	อันดับ (Rank)
5. ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว						
5.1 เจ้าหน้าที่อธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยแก่ท่านอย่างชัดเจน	400	1	5	4.54	0.911	1
5.2 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีป้ายเตือนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ	400	1	5	3.78	0.910	2
5.3 เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัยตามจุดต่างๆ	400	1	5	3.46	0.975	3
เฉลี่ยรวม ด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว	400	1	5	3.93	0.932	
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	400	1	5	3.90	0.744	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่าระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ใน “ระดับสูง”

เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ในแต่ละด้าน พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.61 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.661 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” รองลงมาคือ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว, ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว, ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพด้านภาพลักษณ์ และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพด้านการบริการนักท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53, 3.90, 3.47 และ 2.98 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับสูงที่สุด, สูง, สูง และ ปานกลาง ซึ่งมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.668, 0.744, 0.859 และ 0.598 ตามลำดับ

จากผลการศึกษา เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพของศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดจันทบุรี ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี เป็นรายประเด็นของแต่ละด้าน พบว่า

1. ศักยภาพด้านภาพลักษณ์

นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในประเด็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีทัศนที่ สวยงาม สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยาน แห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.824 รองลงมา คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีสิ่งดึงดูดใจ เช่น ลานหินสีชมพู จุดชมวิว เส้นทาง เดินศึกษาธรรมชาติ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีสภาพอากาศเหมาะกับการท่องเที่ยวคนในชุมชน ยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงออกถึงความเป็นมิตร และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84, 3.48, 3.05 และ 2.34 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครอง กระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับสูง, สูง, ปานกลาง และต่ำ มี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.762, 1.219, 0.768 และ 0.725 ตามลำดับ

2. ศักยภาพด้านบริการนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในประเด็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีบริการพื้นที่ กางเต็นท์ สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยาน แห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.535 รองลงมาคือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เขตห้ามล่าสัตว์ ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีการบริการให้เช่าห้องพัก การเดินทางมายังเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีความ สะดวกสบาย เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีการบริการอาหารและเครื่องดื่มอย่างเพียงพอ เขตห้าม ล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีการบริการร้านค้าปลีกและ/หรือของที่ระลึก และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะ เบนมีห้องน้ำ แก้วน้ำ และที่นั่งเพียงพอต่อการใช้งาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.12, 3.37, 2.11, 1.28 และ 1.07 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มี ศักยภาพอยู่ในระดับสูง, สูง, ปานกลาง, ต่ำ, ต่ำ และต่ำที่สุด มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.670, 0.884, 0.780, 0.581, 0.487 และ 0.255 ตามลำดับ

3. ศักยภาพด้านกายภาพของแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในประเด็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนมีความสะอาด ไร้มลพิษ สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยาน แห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.391 รองลงมาคือ จุดชมวิวมี่ความสวยงามเหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยว เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครอง กระบะเบนมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น เดินป่าชมและศึกษาธรรมชาติ เดินชมลานหินสี ชมพู นั่งชมทะเล เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง เหมาะสมเป็นแหล่งท่องเที่ยว และท่านสามารถเดินทางจากเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบนไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง หรือ เดินทางกลับที่พักได้สะดวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79, 4.58, 4.53 และ 4.32 ซึ่งหมายถึง เขตห้าม ล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับสูงที่สุด, สูงที่สุด, สูงที่สุด และสูงที่สุด โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.497, 0.669, 0.824 และ 0.924 ตามลำดับ

4. ศักยภาพด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในประเด็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบนมีธรรมชาติที่สมบูรณ์ สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.540 รองลงมาคือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะ และมีความโดดเด่น แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่นป้ายบอกทาง และสิ่งปลูกสร้างมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบนมีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และท่านได้ความรู้จากการท่องเที่ยวในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70, 4.64, 4.46 และ 4.09 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับสูงที่สุด, สูงที่สุด, สูงที่สุด และสูง โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.566, 0.600, 0.663 และ 0.972 ตามลำดับ

5. ศักยภาพด้านความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจในประเด็น เจ้าหน้าที่อธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยแก่ท่านอย่างชัดเจน สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับ “สูงที่สุด” และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.911 รองลงมาคือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบนมีป้ายเตือนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบนมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความปลอดภัยตามจุดต่างๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และ 3.46 ซึ่งหมายถึง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคู้งกระเบน กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช มีศักยภาพอยู่ในระดับสูง และสูง โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.910 และ 0.975 ตามลำดับ

4.2.3 ผลจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.7 สรุปข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับศักยภาพของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ตามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ประเด็นเสนอแนะเพิ่มเติม	จำนวน (คน)
1. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างห้องน้ำเพิ่ม และดูแลความสะอาด	37
2. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างพื้นที่รับรองนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ ในกรณีฝนตกจะได้มีที่หลบฝน	24
3. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวของที่นี่ให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้	12
4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ และผู้สูงอายุ	8
5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมทำ มากกว่าแค่การเดินทางตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ	3

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักท่องเที่ยวได้เสนอแนะในประเด็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาเขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช ในฐานะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดจันทบุรี ดังนี้

1. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างห้องน้ำเพิ่ม และดูแลความสะอาด โดยมีนักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นดังกล่าว จำนวน 37 คน

2. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างพื้นที่รับรองนักท่องเที่ยวแบบหมู่คณะ ในกรณีฝนตกจะได้มีที่หลบฝน โดยมีนักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นดังกล่าว จำนวน 24 คน

3. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวของที่นี่ให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้ โดยมีนักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นดังกล่าว จำนวน 12 คน

4. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการ และผู้สูงอายุ โดยมีนักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นดังกล่าว จำนวน 8 คน

5. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคุ้มครองกระบะนกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืชควรมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมทำ มากกว่าแค่การเดินทางตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ โดยมีนักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นเสนอแนะในประเด็นดังกล่าว จำนวน 3 คน